

פרשת דוד

יו"ל ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל

בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
בן הצדיק המלוב"ן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוב"ן רבי **חיים פינטו** זע"א

פרשת נשא

ה' סיון תשפ"ב 1131

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

7:24	7:16	7:21	7:05	הדלקת נרות
8:23	8:27	8:26	8:23	מוצאי שבת
9:07	9:12	9:10	9:07	רבנו תם

הילולא דצדיקיא

ה. רבי אברהם אמאראליאו מח"ס 'ברית אברהם'

ה. רבי חיים יעקב סאפרין האדמו"ר מקאמרנא

ו. רבי אברהם עזריאל, מחסידי בית אל

ו. רבי אברהם מרדכי אלטר מגור בעל 'אמרי אמת'

ז. רבי ישראל בעל שם טוב

ז. רבי חיים יעקב אבולעפיה

ח. רבי משה חיים, סבו של הבן איש חי

ח. רבי משה נחמיה כהנוב ראש ישיבת 'עץ חיים'

ט. רבי אהרון עזריאל, מח"ס 'כפי אהרן'

ט. רבי ישראל משקלוב מח"ס 'פאת השלחן'

י. רבי עזרא הררי רפול, מחכמי אר"צ

י. רבי אלעזר רקח, אב"ד אמסטרדם

יא. רבי יצחק יעקב וויס, ראב"ד ירושלים

יא. רבי יהודה הורביץ

משפיר לדוד

בחומרת מידת הגאווה, ובמעלת מידת הענוה

כתיב (במדבר ו, ד) 'כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל'. ויש להבין, מדוע באמת נאסר על הנזיר לאכול כל דבר ששייך לענבים, ואסור לו לשתות יין. מהו הקשר בכלל בין שתיית יין לבין נזירות לאסור את היין עליו?

ונראה בביאור הענין, על פי מה שהביא בעלון 'יביע אומר' בשם מרן הראשון לציון הגאון רבי עובדיה יוסף זי"ע, אודות שמשון הגיבור, שעליו הכתוב אומר (שופטים יד, ה-ו) "והנה כפיר אריות שואג לקראתו. ותצלח עליו רוח ה' וישסעהו כססע הגדי וגו', ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה".

והקשה על כך הרב של טעלו לרבינו הגר"א מוילנא זצ"ל. שכן בתחילה הכתוב אומר כי שמשון ירד תמנתה ביחד עם אביו ואמו, ואם כן כשמשון נפגש עם הארי ושיסע אותו, עמדו לידו אביו ואמו שראו את הדבר. ואם כן מדוע אומר הכתוב כי הוא לא הגיד לאביו ולאמו את מה שעשה, וכי מה היה צריך לומר להם, והרי הם ראו את המקרה כיון שעמדו לידו.

נענה הגר"א מוילנא והשיב: הכתוב אומר "והנה כפיר אריות שואג לקראתו", ולא כתוב לקראתם. משמע כי רק הוא ראה את הכפיר ואביו ואמו לא ראו.

וחשבתי לענ"ד, כי מכאן למדים אנו את מידת ענוותנותו של שמשון. שכן למרות היותו גיבור היה גם עניו. ובביאור הדברים ניתן לומר, כי אביו ואמו היו כבר זקנים, ולא הלכו מהר כשמשון, ולכן כאשר הכפיר הגיע לקראתו, רק שמשון ראה אותו, באשר הוריו עוד היו מרחוק, ואז מיד שיסע את הארי. וכאשר אביו ואמו התקרבו אליו, הוא לא סיפר להם מאומה מהנס שאירע עמו, כיצד הרג כמו ידיו את הארי, כל זאת כדי שלא להתגאות ולא להתפאר.

ואדאיתין עד הכא, נוכל שפיר ליישב את השאלה ששאלנו בריש דברינו, מהו הקשר בין נזיר לבין איסור אכילת ענבים ושתיית יין. כי הנה, שמשון הגיבור היה נזיר לה' כל ימי חייו, ובשל כך עוד קודם שנולד כבר אסר המלאך על אמו לאכול ולשתות מכל אשר יעשה מגפן היין. וכידוע קדושת הנזיר גדולה היא עד מאוד, עד שהאומה נדמה בקדושתו לקדושת כהן גדול (שמשון לו תהאמות למתים). ואף גם ידוע מאומר הכתוב (תהלים קד, טו) "ויין ישמח לבב אנוש". דהיינו, יין מביא שמחה וגדולה לאדם.

אמור מעתה, באם הנזיר ישתה יין ויאכל ענבים, תיכנס ללבו שמחה גדולה על הזוכה להיות קדוש ובעל מדרגה, עד ששמחה זו עלולה להביא אותו לידי גאווה וכבוד, ואז ח"ו הוא עלול להפסיד לגמרי את כל מעלת הקדושה החופפת עליו. ולכן, אמו של שמשון הגיבור נאסרה מלאכול ולשתות מגפן היין, ואף גם נזיר רגיל שנודר להיות

נזיר, עליו להישמר מכל אשר יעשה מגפן היין, כיון ששתיית גפן היין מביא את האדם לידי גאווה וגדולה וכבוד, וזה מאוס, וזהו חטא גדול לנזיר להתנהג בגאווה, ולכן הוא נאסר מכל אשר יעשה מגפן היין, כדי להרגילו רק למידת הענוה. וכאשר יתנהג במידת הענוה, רק אז תמשוך קדושת הנזירות לחול עליו בכל עת נזירותו.

וכסימוכין לדבר, נוכל להביא מהסיפור (נדרים ט, ב) על שמעון הצדיק שאמר על עצמו; מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא אלא אחד (שכן שמעון הצדיק היה כהן וקיבל מתנות כהונה):

פעם אחת בא אדם אחד נזיר מן הדרום, וראיתיו שהוא יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו לתלים, והוא רוצה לגזוז את כל שערו הנאה. שאלהו שמעון הצדיק; בני, מה ראית להשחית את שערך זה הנאה? אמר לו: רועה הייתי לאבא בעירי, הלכתי למלאות מים מן המעיין ונסתכלתי בבבואה שלי, ופחז עלי יצרי ובקש לטורדני מן העולם, אמרתי לו: רשע! למה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך, במי שהוא עתיד להיות רמה ותולעה? העבודה, שאגלחך לשמים! מששמעו שמעון הצדיק את הדברים הללו, נישק את אותו נזיר על ראשו ואמר לו; 'בני, כמוך ירבו נזורי נזירות בישראל.

וכתב על כך הגאון רבי יעקב ישראל קנייבסקי צוק"ל; הנה לא נתבאר כלל בגמרא במה פחז עליו יצרו הרע כאשר הוא ראה את עצמו בתוך מי המעיין אדם יפה תואר, ולא כתוב במה ביקש היצר הרע לטורדו מן העולם. כלומר, לאיזה חטא משך אותו היצר הרע כאשר ראה את הבבואה שלו בתוך המים. ואם כן מה היה החטא.

ואולם, מתוך התשובה שהנזיר השיב ליצר הרע ואמר לו 'רשע, למה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך, במי שהוא עתיד להיות רמה ותולעה', משמע בפירוש, כי היצר הרע רצה לטורדו מן העולם בכך שרצה להכניס בו את מידת הגאווה, ועל כך היתה חרדתו של הנזיר, ולכן הנזיר נשבע לעומתו של היצר הרע ואמר לו, כי בגלל החטא הזה של גאווה הוא יגלח את כל שערו הנאה.

חטא הגאווה מאוס ביותר לפני הקב"ה, וקל וחומר אצל נזיר שכל מהותו להתקדש ולהיטהר ככהן גדול. ולכן, כדי לעקור את הגאווה הזאת, לא די רק לחזור בתשובה, אלא צריך לעקור לגמרי את השורש, וזהו רק על ידי הסרת השיער שהוא שורש חטא הגאווה שהכניס בו היצר ופחז עליו לטורדו בזה מן העולם. אמור מעתה, משום הכי נשבע הנזיר שהוא יגלח את שערו, כי על ידי עקירת השיער עוקרים את מידת הגאווה. ללמדך, עד כמה מאוסה היא הגאווה אצל הנזיר, ועד כמה חובה עליו לנהוג במידת הענוה, כדי להמשיך את קדושתו.

דברי חכמים

פרפראות לפרשה משולחנם של חכמי התורה

כמה שווה פגישה עם הנשיא?

בחלוקת העבודה בין בני שבט לוי, המתוארת בפרשת במדבר ובפרשתנו, מוזכר תפקידם של הלויים באופן כללי (במדבר א, נג): "ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות", ומסביר רבינו האביר יעקב זיע"א בספרו 'פתוחי חותם' שיש כאן רמז על עניין זה של עשרה ראשונים בבית הכנסת, שכן 'את משמרת' הוא ראשי תיבות: א'ופן ת'פילה: מ'שכים ש'היו מ'עשרה ראשונים ת'חילה. אופן התפילה הנכון והראוי הוא שיהא האדם משכים ומגיע בעשרה הראשונים לבית הכנסת.

סיפר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, שפעם אחת הוא בעצמו הגיע לביתו של רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, כדי לשוחח אתו בדבר הלכה. תוך כדי השיחה, מסתכל רבי שלמה זלמן בשעונו ואומר לאורח: הגיע זמן התפילה!

אחד מבני הבית שהקשיב לשיחה התפלל על כך, זאת לפי שידע שעד לתחילת התפילה בבית הכנסת 'הגר"א' יש עוד רבע שעה, ואילו הדרך מרחוב פרוש עד לרחוב בר זכאי, מהבית של רבי שלמה זלמן עד לבית הכנסת, לא אורכת יותר משתי דקות. מדוע רבי שלמה זלמן עוצר את השיחה כבר כעת ואומר שהגיע זמן התפילה?

רבי שלמה זלמן ראה את פליאתו והוא נענה ואמר לו במתק לשונו:

אילו היינו מוזמנים עתה לפגישה עם נשיא ארצות הברית, בוודאי שלא היינו יוצאים לפגישה ברגע האחרון. היינו עושים את כל ההכנות הנדרשות כדי שנהיה במקום בזמן, ועושים הכל כדי ששום תקלה ומניעה לא תעכב אותנו בדרך. האם לא ברור לנו שהיינו יוצאים לדרך הרבה יותר מוקדם מרבע שעה לפני קיומה?! על אחת כמה וכמה כשיש לנו פגישה עם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, פגישה בה יש לנו את הזכות לדבר אתו ולשטוח לפניו את תפילתנו ובקשתינו, האם לא נקדים ונצא לקראת הפגישה מספיק זמן קודם לכן?

ומי שהמשל על פגישה עם נשיא ארצות הברית נשמע לו קצת רחוק ממנו, כמה סיכויים יש לו לפגוש בנשיא, הרי לנו משל מחיי היום יום:

רשת חנויות גדולה ומצליחה עשתה מבצע לרגל פתיחת סניף חדש. העשרה ראשונים שיגיעו בפתיחת החנות יקבלו זכות קנייה. באיזה סכום? החליטה הנהלת הרשת שהסכום יהיה זהה למספר המבקרים שיהיה באותו יום בחנות. יבואו מאה איש היום - יקבלו העשרה ראשונים מאה שקל. יבואו אלף איש - יקבלו העשרה ראשונים אלף שקל. הרי אין לתאר ואין לשער מה שילך שם, יהיו אנשים שיבואו לישון בלילה על המדרכה ליד החנות, יחכו שעות על שעות סמוך לחנות, כדי שהם יהיו העשרה ראשונים בחנות, כדי לקבל את הסכומים הגדולים המובטחים.

עכשיו שימו לב, רבי יהושע בן לוי אומר במסכת ברכות (מז, ב): לעולם ישכים אדם לבית הכנסת כדי שיזכה וימנה עם עשרה הראשונים, שאפילו מאה באים אחריו, נותנין לו שכר כנגד כולם. אלו שמשכימים ופותחים את בית הכנסת - מקבלים שכר כנגד כל המתפללים שיבואו אחריהם. יבואו מאה - יקבל שכר כנגד מאה איש. יבואו אלף - יקבל שכר כנגד אלף איש.

וכמה חבל על אותם אנשים, שבהמשך למשלים הקודמים, כבר הגיעו לבית הלבן לפגישה עם נשיא ארצות הברית, כבר הגיע הזמן של הפגישה, הנשיא מחכה עליהם והם לא נכנסים. הם נמצאים בפתח החנות, מחלקים את השוברי קנייה, זכויות של מאות ואלפי שקלים, רק להושיט את היד ולקחת. והם לא לוקחים.

עליהם היה מבכה הגאון בעל 'פלא יועץ' ואומר: והמקדים להיות מעשרה ראשונים נוטל שכר כנגד כל הבאים, ובפרט המקדים להיות ראשון הפליג מאד בזה הקדוש בשבחו דקאי בדרגא דצדיק והוא תיקון גדול לפגם הברית ונעשה רייע אהוב רחימא דקב"ה, מי שמע כאלה ולא ישתדל בכל כוחו להיות הראשון או לפחות מעשרה ראשונים לעשות נחת רוח ליוצרו המשלם שכר טוב לעושי רצונו. ויש רבים שבאים בהשכמה לבית הכנסת והיו יכולים להיות מעשרה ראשונים, אלא שבוחרים לישב בחוץ בעזרת בית הכנסת להרבות שיחה ועזבו לאחרים חילים ואין שם על לב ואינו מקפיד שיקדמונו אחר, לפי שאין יודעים מה המצווה הזאת.

במסילה נעילה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

שיקוי לעצמותיך

אביו של אחד מתלמידיי שיחי', בהיותו זקן ושבע ימים נתקף בכאבים עזים בגופו.

בנו המסור הבהיל אותו מיד אל הרופא, ולאחר בדיקות מוקפות נקבע באופן חד משמעי שהאב חלה במחלה הנוראה ל"ע, וקיים צורך לנתחו באופן מיידי.

יום קודם הניתוח הגיעו אליי האב החולה ובנו, וביקשו שאברך את האב בזכות אבותיי הקדושים זיע"א שיזכה לרפואה שלימה.

נטלתי לידי כוס מים וביקשתי מן האב לשתות ממנה, כדי שכן תחול עליו הברכה לרפואה שלימה ואמיתית. הזקן נבון מבקשתי, והסביר שלא יוכל לשתות מכוס המים כיון שהוא שרוי בצום, כהכנה לניתוח המסובך שהוא עתיד לעבור ביממה הקרובה.

כיון שראיתי על פניהם של האב והבן את אמונתם האיתנה בקב"ה, חשתי בלבי תחושה חזקה כי תפילה על האב החולה בזכות אבותיי הקדושים זיע"א תציל אותו מהניתוח הקרב. על כן לא ייחסתי משמעות רבה לדבריו וביקשתי ממנו שוב שישתה מן המים, ואף הוספתי ואמרת: "הינך בריא לחלוטין, ואל לך לחשוש כלל משתיית המים".

למחרת היום, לפני שנערך הניתוח, ביקשו הרופאים לערוך לאב מספר בדיקות נוספות לצורך זיוק האבחנה בהיקף התפשטות המחלה, והנה - באורח נס ממש - תוצאות הבדיקות הראו שהאב הזקן בריא לחלוטין!

הפרופסור הבכיר שטיפל בו, נרעש מן התוצאות המפליאות וטען שהתשובות שהגיעו מן המעבדה - שייכות ללא כל ספק לנבדק אחר, ועל כן ביקש לשוב ולערוך את הבדיקות מחדש.

אולם הפלא הגדול חזר על עצמו. כל תשובות הבדיקות היו תקינות ללא רבב!

יודע אני כי לא מכוחי הדל נעשה הנס, כי אם בזכות אבותיי הקדושים, צדיקי עליון אשר העתירו לפני בורא העולם על היהודי הזקן וביקשו עבורו רחמים, וכך זכה להינצל מהמחלה ללא כל פגע.

במרה מפטירין

הפטרת השבוע: "ויהי איש אחד" (שופטים יג)

הקשר לפרשה: בהפטרה מסופר על נזירות שמשון והדרכת הנביא לאמו בענייני שמירת הנזירות, שהוא מעניין הפרשה המדברת מענייני הנזיר ומצוותיו.

ארחות ישראל

הליכות והלכות בין אדם לחברו

תוכחה שאינה תתקבל

החוטא במזיד, חייבים להוכיח אותו אף שברור לנו שהוא לא יקבל את התוכחה, מכיון שלא שייך לומר כאן את הכלל "מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין". והגם שאם לא יוכיחו אותו - הוא לא יענש על חטאו, מכל מקום אם מוכיחים מקיימים מצוות "הוכח תוכיח את עמיתך".

אכן כשהחטא אינו מפורש בתורה (כמו הדבקה ניר בשבת) וברור למוכיח שהחוטא שוגג בדבר ולא יקבל את התוכחה, אין חובה להוכיחו.

כתב הגאון רבי יהונתן איבשיץ זצ"ל: "אי אפשר כלל במציאות שינצל האדם מחילול שבת, אם לא ילמד את כל הדינים על בורים היטב. ומי שלא למד הלכות שבת פעמיים ושלוש, לא יוכל להימלט שלא יקרה לו חילול שבת. ומן הראוי ללמוד הלכות שבת תמיד, ואצל רב שיברר לו הכל עד שיהיה שגור בפיו. ושכרו מרובה, ומגן בפני הפורענות".

במדור זה נלמד אפוא בצוותא את הלכות השבת, מידי שבת בשבתו נלמד ונשכיל להבין את מהותה של השבת, ועל מלאכות האסורות בשבת. בתפילה שנוכח למאמר הנביא ישעיה (נח יג, יד): "אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר. אז תתענג על ה' והרכבתך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר".

בגמרא מסכת שבת (ק"ח, א) אמר רבי יוסי: כל המענג את השבת, נותנים לו נחלה בלי מְצָרִים [בלי גבולות]. רב נחמן בר יצחק אמר: ניצול משעבוד גלויות. רב אמר: נותנים לו משאלות לבו, שנאמר (תהלים לז ד): "והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך".

שאל התנא רבי יהודה הנשיא את רבי ישמעאל: עשירים שבארץ ישראל - בזכות מה זכו לעושרם? אמר לו: בשביל שמקיימים מצות מעשר, שנאמר (דברים יד, כב): "עשר תעשר" - עשר בשביל שתתעשר. ועוד שאל: עשירים שבבבל [שאינם מעשרים לפי שבחוץ לארץ פטורים ממעשרות], בזכות מה זכו לעושרם? אמר לו: בשביל שמכבדים את לומדי התורה. ולבסוף שאל: ועשירים שבשאר ארצות [שלא היו מצויים שם חכמי התורה] בזכות מה זכו לעושרם? אמר לו, בשביל שמכבדים את השבת.

א. ישתדל לענג את השבת במיני מאכל ומשתה חשובים הערבים לחכו, וירבה בבשר ויין ומגדנות כפי יכולתו. וטוב לאכול דגים בשלושת הסעודות, ואם אינו אוהב דגים, לא יאכל. וכל המרבה בהוצאות שבת ובהכנת מאכלים רבים וחשובים, הרי זה משובח. ולא ידאג על הכספים שמוציא, כי הכל יוחזר לו, כמו שאמרו: "כל מזונותיו של אדם קצובים לו מתשרי ועד תשרי, חוץ מתשרי". דיינו שהקב"ה קוצב לאדם ב-א' לחודש תשרי שהוא ראש השנה, כמה פרנסה ירוויח במשך השנה עד ראש השנה הבא, חוץ מההוצאות של תשרי, שהם: תורה, שבתות, ראשי חודשים, ימים טובים, שבאלו אם יבזבז יותר, יקבל יותר, ואם יבזבז פחות, יקבל פחות. ואם אין ידו משגת, טוב שילווח, אם ברור לו שיוכל לפרוע חובו בזמן.

ב. טוב לתת לילדים ממתקים לכבוד שבת, שהרי אין להם עונג כל כך בבשר ויין. וגם הגדולים יאכלו ממתקים, כדי להשלים מאה ברכות שחייב אדם לברך בכל יום.

וכתב רבי אליעזר ממיץ (היראים סימן ת"ב): כשם שיש מצות עונג באכילה ושתייה, כך מצוה שיענג את עצמו בהנאת גופו. על כן, לא יצער גופו ללכת יחף, בפרט בימי החורף הקרים. וכן לא יקרא בספרים ועלונים המצערים אותו, וכל כיוצא בזה.

מן האוצר

ממושנתו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

דרך ההתנשאות בעבודת ה'

בזוהר הקדוש מובא כי פרשת נשא היא הפרשה הארוכה ביותר בתורה. יש בפרשה זו מאה שבעים ושש פסוקים, יותר מכל פרשה אחרת בכל התורה. וראוי להתבונן מדוע פרשה זו היא הארוכה ביותר.

באחד הספרים מובא טעם לדבר. פרשה זו תמיד נופלת בסביבות חג השבועות. אם כן, לאחר שבחג השבועות קבלנו את התורה, רוצים לומר לנו; טוב הדבר שקבלתם את התורה, אבל אחרי כן צריך להתחזק וללמוד יותר.

ויש בכך הוראה למעשה שאם מתמסרים לתורה, לא לבחור את הדרך הקצרה אלא דווקא את הדרך הארוכה ביותר. וכאשר אנו אומרים דרך ארוכה, הכוונה היא להאריך בלימוד התורה ולא לקצר ולהביט כל הזמן על השעון מתי יגמר זמן הלימוד. מוסר השכל זה אנו למדים מפרשת נשא שהיא הפרשה הארוכה ביותר בכל התורה.

הפרשה נקראת בשם נשא. נשא מלשון התנשאות, התרוממות. שכן תכלית התורה לתת מוסריות לאדם כיצד להתנשאות. כמו שראינו לצערנו הרב אצל היטלר ימ"ש, שכאשר החליט להשמיד את היהודים הוא שלח מכתב מפורסם [מכתב שאנשים גם ראו אותו] לגנרלים שלו, ושם כתב את הטעם והמטרה שיש בהשמדת העם היהודי:

כיון שהעם היהודי מכיל בקרבו את המוסריות. ואם ליהודים יש מוסר, הרי שיש להם מטרה אחרת בעולם, וא"כ האנשים הללו הם תקלה בשבילנו, ולכן צריך להשמיד אותם. לדאבונו זאת אחת הסיבות מדוע עשה היטלר ימ"ש את מה שעשה, אבל ב"ה לא הצליח, מפני שהמוסריות נשארה אצלנו. אנחנו תמיד היינו כאן ותמיד נשאר כאן, על אפו וחמתו של היטלר ימ"ש.

לכן, התורה רוצה שנלמד תורה ונקיים מצוות, וכך נוכל להתנשא ולהתרומם. אבל יש לנו לידע דבר אחד: כשיהודי עם כיפה לראשו יורק או צועק ברחוב ואנשים רואים אותו, הרי שהתגובה הראשונה שלהם היא; תראו את היהודי הזה. שלא כמו אצל עמים אחרים, שאם אצלם קורה כדבר הזה, איש לא מביט עליהם ולא מעיר להם.

הידודי הפרשה

חידודים לפרשת נשא

1. מה יעץ רבינו יהונתן להינצל מחילול שבת?
2. מה חידש הבעל שם טוב בדרך החסידות?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

משוירי נוסת הגדולה

רבי ישראל הבעל שם טוב

רבי ישראל הנקרא בפי כל 'בעל שם טוב הקדוש', ומייסדה של תנועת החסידות, נולד ביום ח'י' באלול שנת נח"ת, לאביו רבי אליעזר ולאמו מרת שרה. שנים מועטות לאחר לידתו נתייתם מהוריו. אביו רבי אליעזר השאיר צוואה לרבי ישראל: "רואה אני שאתה תאיר נרי. אמנם אני לא זכיתי לגדל אותך, אבל אהובי בני, זכור תזכור כל ימיך שהשם אתך, על כן אל תירא משום נברא בעולם, רק מהשי"ת לבדו".

בשנת תק"ה התיישב הבעש"ט הק' בעיירת מעז'יבוז', בה הפיץ את תורת החסידות שהתפשטה בכל העולם. צדיקים, מקובלים, וגדולי תורה ביקשו תורה מפיו, והוא לימדם את דרכו החדשה שהכתה שרשים עמוקים בחיי היהדות עד היום. בתורתו, הכוללת את עומק פנימיות התורה, נתן מקום ליהודי הפשוט שיש לו אהבת ה' ויראתו, לא פחות מתלמיד חכם.

במשך שנות חייו השתוקק מאד לעלות לארץ הקודש. אחת הסיבות לרצונו, היה כדי להיפגש עם בעל ה'אור החיים' הק'. לאחר מאמצים רבים ומניעות רבות עד כדי סכנת חיים של ממש, הגיע הבעש"ט רק עד אינסטנבול שבטורקיה, שם עשה

את חג הפסח, ונאלץ לשוב על עקבותיו. על רצונו העז לעלות ארצה אנו למדים ממכתב שכתב לגיסו רבי גרשון: "השם יודע שאין אני מייאש את עצמי מנסיעה לארץ ישראל". אבל כאמור, הוא לא הגיע לארץ.

בחג הפסח תק"כ חלה הבעל שם טוב הקדוש במחלה אנושה, בליל שבועות התאספו תלמידיו של הבעש"ט ליד מיטתו, והבעש"ט השמיע דברי תורה. למחרת קרא למקורביו, וציווה לתלמידו רבי לייב קסלר זצ"ל ולתלמיד נוסף שיתעסקו בקבורתו. לאחר מכן נכנסו מנין אנשים לחדרו והבעש"ט אמר: "אתעכב עוד מעט עם השם יתברך".

הבעש"ט נתן סימן לתלמידיו: "כשאפטר מהעולם יעמדו שני השעונים בבתי מלכת", ואמנם לאחר מספר דקות נעמד השעון הגדול, אבל תלמידיו סיבבו אותו כדי שלא יראה זאת. אלא שהבעש"ט ידע מכך ואמר להם:

"אני יודע שהשעון הגדול כבר נעצר, אבל אינני דואג לעצמי, כי אני יודע בבירור שאצא מפתח זה ואכנס תיכף בפתח אחר".

ביום ראשון של חג השבועות, ו' בסיון תק"כ, הסתלק הבעל שם טוב במעמד תלמידיו הקדושים. באותו רגע ראו כי גם השעון הקטן עמד מלכת. תלמידו רבי לייב קסלער שעמד בשעת הסתלקותו סיפר כי ראה את יציאת נשמתו כמו "שלהבת מראה תכלת".

שבחים רבים נכתבו אודות הבעש"ט. בספר ה"נוצר חסד" מתאר זאת ש"זכה על ידי אמונתו באלוקים ודביקות נפשו להשם יתברך לתכלית אמת בלי שום דבר, שנעשו על ידו ניסים כמו לרבי חנינא בן דוסא, דברים שלא נראה ולא נשמע מימות התנאים. ורבו המובהק היה אחיה השילוני הנביא, ודיבור קטן מדבריו הוא מעיין החכמה הקדומה אמיתית לכל כתיבי מן האר"ז"ל. והיה מלא חכמה ויראת חטא ואמת וחסידות וענווה ושפלות הרוח, אין ממש. ורוח הקודש ושכינה שורה עליו בקביעות, ברגע קטן צפה בכל ההוה, והיה לו השגות עליית נשמה ועליית פרדס, השגה ממש של ר' עקיבא וחבריו, וגילוי אליהו. והיה

מייחד בכל תנועה קטנה ייחודים נוראים, והוא אשר העמיד אותנו על רגל האמת בלימוד כתיבי האר"י ז"ל ובדרכי ה' ובאמונה ובכל המידות טובות שבעולם".

עיקר ענייניו של הבעל שם טוב, ביאר הוא בעצמו: "אני באתי לעולם הזה להראות דרך אחר (מדרך הסיגופים והתעניות שנהגו הצדיקים בדורות הקדמונים) והוא, שיראה האדם להמשיך על עצמו שלושה דברים הללו" היינו אהבת ה' ואהבת ישראל ואהבת התורה, ואין צריך לעשות סיגופים".

הוא עצמו זכה כמובן לאהבות אלו בתכלית השלמות וכמובא לגבי אהבת ישראל שאמר פעם לתלמידו הרב מקלמט - "את הקל שבקלים והפחות שבפחותים (בין עם ישראל) אשר הוא בדעתך (לפי דעתך) אני אוהב אותו יותר ממה שאתה אוהב את בנך יחידך"!

מופתיו וניסיו של הבעל שם טוב היו לשם דבר:

פעם אחת הלך הבעש"ט עם ר' אברהם מרדכי מפינטשוב למקווה בזמן החורף והקור הגדול. ועמד הבעש"ט במקווה איזה שעות עד שהתחיל הנר לטפטף ולכבות. העיר ר' אברהם לבעש"ט שמייד יחשיך. אמר לו הבעש"ט "אם כן, קח גליד קרח מן הגג והדלק. מי שאמר לשמן שידלק יאמר לקרח וידלוק" וסיפר שהיה דולק והולך על שהלך עימו לביתו אחר שעתיים, וכשבא לבית נשאר מעט מים בידו.

ופעם אחת הלך חוץ לעיר עם התלמידים ובא עת מנחה ואמרו התלמידים: אין מים לנטילת ידיים לתפילה, ולקח המטה והיכה על האדמה ונבקע מעיין מים והולך עד היום סמוך למעז'יבוז' ונקרא על שמו אפילו בין הגויים וידועים מימיו כמרפאי כל חולי".

מקום קבורתו התקדש אף הוא בקדושה עליונה. רבי נחמן מברסלב זיע"א פקד את המקום והרבה לשאת שם תפילתו כבר מילדותו, ואמר שמקום קבורת סבו קדוש בקדושת ארץ ישראל. גם את אנשיו ציוה ר' נחמן לבוא ולשאת תפילה דווקא במקום קדוש זה, והדגיש שמן הראוי להשתחות שם הרבה, לנצל את קדושת המקום.

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:
mld@hpinto.org.il

**ותזכה בברכת הצדיק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א**

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו

כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001
ספרדית +541141715555 • עברית +972585207103

שעמו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר
לפי פרשות
השבוע, חגים
ונושאים שונים.

**שמעו
ותחי נפשכם**